

SMOLENICKÝ POSOL

farské noviny

XII. ročník, júl-august 2012, 4. číslo

1150. VÝROČIE PRÍCHODU
SVÄTÝCH CYRILA A METODA

„Náš ľud sa pohanstva zriekol...“

„Náš ľud sa pohanstva zriekol a kresťanského zákona sa drží. Nemáme však takého učiteľa, ktorý by nám v našom jazyku pravú kresťanskú vieru vysvetlil, aby sa aj iné krajiny, to vidiac, pripodobnili nám. Tak pošli nám, vladca, biskupa a učiteľa takého, lebo od vás na všetky strany vždy dobrý zákon vychádza“ (Život Konštantína XIV. kapitola).

Týmito slovami sa obrátilo nitrianske knieža Rastislav na byzantského cisára Michala III., aby nám poslal vierozvestcov. Sv. Cyril a Metod prišli na naše územie v roku 863.

5. júla začal Rok sv. Cyrila a Metoda. Tento rok je prípravou na 1150. výročie ich príchodu na naše územie. Je to možnosť obnoviť svoju identitu, uvedomiť si, kam patríme, kde sú korene našej viery, kultúry, náboženstva.

Na fotografii je vyobrazená relikvia sv. Cyrila, ktorú sme mali v našej farnosti v minulom roku. Pod ňou je logo jubilejného roka.

Nech nám na príhovor sv. Cyrila a Metoda Pán udelí dar viery!

red, foto Ivana Štibraná

Stanovisko k situácii v diecéze

Na základe apoštolskej vizitácie, ktorá sa uskutočnila v dňoch 22. januára až 1. februára 2012, Svätý Otec odvolal J. E. Mons. Róberta Bezáka, CSSR z pastoračného riadenia Trnavskej arcidiecézy. Rozhodnutie Svätého Otca prijímame v duchu viery a synovskej poslušnosti a prosíme Pána o požehnanie pre Cirkev na Slovensku.

Až do vymenovania nového pastiera pre Trnavskú arcidiecézu bude jej pastoračným riadením poverený pomocný biskup J. E. Mons. Ján Orosch ako apoštolský administrátor „sede vacante“.

(Konferencia biskupov Slovenska)

Táto správa – a ostatné jej predchádzajúce či nasledujúce – vyvolala rôzne reakcie. Čisto ľudsky je nepochopiteľná a neobhájateľná, lebo verejne nie sú známe žiadne tak vážne dôvody. Je veľa otvorených otázok, na ktoré nemáme odpovede.

Napriek tomu Cirkev nestojí na ľudoch, ale na Kristovi. A aj keď sú v nej ľudské chyby a omyly, to neznamená, že On ju opustil.

Veľa sa píše o emeritnom arcibiskupovi Róbertovi Bezákovi a o pápežovi Benediktovi XVI., ale skoro nič o ostatných, čo majú s tým všetkým niečo dočinenia a mohli významným spôsobom ovplyvniť túto situáciu. Sú výzvy – od militantných až po modlitbové – ktoré hovoria skoro vždy iba o jednej či druhej strane (extrém je myslieť si, že pápež môže robiť čokoľvek a kedykoľvek na základe pápežskej neomylnosti ako aj žiadať od pápeža zdôvodňovať, aby dopodrobna vysvetľoval každý svoj krok).

Pozrime sa, za čo sa Kristus modlil pri poslednej večeri, keď ustanovil sviatosť kňazstva a Eucharistie: „Aby všetci boli jedno.“

Preto chcem ako farár a dekan vyzvať k modlitbe za našu arcidiecézu a za všetkých, ktorí majú za túto situáciu zodpovednosť, aby pravdivo hľadali cestu, po ktorej ich chce viesť Boh.

V našej farnosti bude po sv. omšiach adorácia na tento úmysel. Kto chcete, môžete sa pridať takýmto či iným vhodným spôsobom.

V Smoleniciach 03.07.2012

Patrik Bacigál
dekan-farár

Pozývame všetkých záujemcov o históriu
na **Pálfiovské popoludnie v Smoleniciach**
ktoré sa uskutoční v **nedel'u 29. júla 2012**

Program:

15:00 pietny akt pri pálfiovskej hrobke na cintoríne

celebruje: vdp. Patrik Bacigál

účinkujú: smolenický ženský spevácky zbor a Jarmila Steigerová

16:15 diskusia o smolenických Pálfiovcach v Kultúrnom dome
s historikmi z Múzea Červený Kameň, ktorí sa venujú dejinám rodu Pálfiovcov - s Ivanou Janáčkovou, Danielom Hupkom a Jozefom Tihányim

Podujatie organizujú občianske združenia Červenokamenské panstvo a Naše Smolenice v spolupráci s Farským úradom Smolenice.

Rok viery sa začne 11. októbra 2012 (na 50. výročie otvorenia II. Vatikánskeho koncilu a 20. výročie promulgácie Katechizmu Katolíckej cirkvi) a skončí 24. novembra 2013 (na slávnosť Krista Kráľa). Rok viery Benedikt XVI. vyhlásil minulý rok v októbri Apoštolským listom Porta Fidei. Na úrovni farností ústredným návrhom ostáva prežívanie viery v liturgii a najmä Eucharistii, pretože «v Eucharistii, tajomstve viery a zdroji novej evanjelizácie je viera Cirkvi ohlasovaná, prežívaná a posilňovaná». Sekretariát pre Rok viery bude prostredníctvom internetu zverejňovať ďalšie návrhy a informácie. Návrhy uvedené v zverejnenej nóte sú adresované všetkým členom Cirkvi, aby sa zaangażovali do iniciatív Roku viery a «delili sa tak o to, čo má kresťanstvo najcennejšie: Ježiša Krista, Spasiteľa človeka, Kráľa vesmíru, pôvodcu a zavŕšiteľa viery» (Hebr. 12, 2).

Zdroj tkkbs

V E Š T E N I E A H O R O S K O P Y

Rozprávanie s pánom dekanom počas Noci kostolov

Keď chceme hovoriť o horoskopoch, joge, mágii, veštení... tak základné pravidlo znie: **Čo je prirodzené, to je z podstaty dobré, keď je to aj dobre používané. Čo je nadprirodzené a Bohom dané, to je dobré, ostatné je od Zlého.** A tu by sme mohli skončiť. Ale čo to znamená v praxi – konkrétnom životnom postoji?

Máme prirodzené veci, ako sú napríklad bylinky. Tie môžeme bez problémov používať. Aspoň na prvý pohľad. Pokiaľ nie sú zbierané či používané s rôznymi zariekami alebo čímkoľvek, čo nepatrí k ich prirodzenosti. Môžeme používať ich rôzne časti – ale musíme alebo vedecky dokázateľne alebo skúsenostne vedieť, čo skutočne prirodzene pomáha.

Potom máme nadprirodzené skutočnosti – ako sviatosti – kde nám Boh hovorí, čo je pre nás naozaj dobré a ponúka nám skutočné dobro.

My ale často hľadáme rôzne „skratky“ na potvrdenie svojich názorov až zabúdame na to, že ak nás Boh stvoril, tak nám ponúkol aj „návod na použitie“ nášho života.

Ale teraz skôr konkrétne –

odpovede na otázky, ktoré odznali počas prednášky na túto tému v rámci Noci kostolov.

Ak Biblia jednoznačne popiera evolúciu, ako si máme vysvetliť javy ako farba pleti, podobnosť človeka primátom...?!

Biblia evolúciu nepopiera, ale ani nepotvrďuje. Prvé kapitoly knihy Genézis nehovoria o tom „ako“ Boh stvoril svet, ale „prečo“. Opis stvorenia sveta za 6 dní je oslavnou básňou na Boha – Stvoriteľa. A kto považuje báseň za vedeckú literatúru?

Ak nie je Boh vedecky dokázateľný, ako tie ostatné veci, ktoré ste spomínali... ako v Neho máme veriť?

Viera nie je istota. Aj manželka si veria, nemajú istotu. To isté je v priateľstve. Je to o viere, dôvere. Nemáme istotu v žiadnom vzťahu, iba ak „istotu viery“, ak to tak môžeme nazvať.

Zjavenia? Uznané, domnelé, osobné... sú aj od Zlého? Čo, kedy?

Keby sme popierali, že Boh sa môže zjaviť, tak by sme išli mimo našej viery. Keby sme tvrdili, že všetky zjavenia sú pravé, je to podobné. Ako potom rozlišovať? Jedno základné rozlišovanie máme vo Svätom Písme: Po ich ovocí ich spoznáte (Mt 7,20). Viac toho môžeme nájsť v dokumentoch Cirkvi na stránke Konferencie biskupov Slovenska: <http://www.kbs.sk/?-cid=1341999856>

Bábiky, voodoo, dá sa cez nich ublížiť človeku?

Boh chráni človeka všade tam, kde je to pre neho skutočne dobré alebo kde je to dobré pre ľudí okolo neho. Tak chránil napríklad aj apoštolov

– ale nechránil ich (podľa tradície až na Jána) pred mučeníckou smrťou. Tak chráni aj exorcistov, ale aj každého veriaceho človeka, ktorý sa snaží žiť v posväcujúcej milosti a pod Božou ochranou.

Čo je zlé na horoskopoch?

Horoskopy vychádzajú z postavenia hviezd. Aký môžu mať vplyv? Ich magnetizmus, ich gravitácia je podstatne menšia ako prirodzený magnetizmus a gravitácia, ktorú tu máme. Ako to môže ovplyvniť náš život? Okrem toho – horoskopy hovoria o tom, čo sa stane – bez ohľadu na naše osobné rozhodnutia, čiže popierajú našu slobodu – ale tým aj našu zodpovednosť. Popierajú niečo z podstatných darov, ktoré sme ako ľudia dostali.

Aký je postoj Cirkvi k cvičeniu jogy prípadne aký máte na to názor vy?

Joga vychádza z východných náboženstiev, je vzývaním ich božstiev. Problém je – ako sa hovorí – aby sme s vaničkou nevyšli aj dieťa. Sú cviky, ktoré sú aj v joge, ale sú úplne prirodzené a prirodzene pomáhajú. Ale treba si dávať pozor, aby sme neprešli až k vyznávaniu iných božstiev. Niekedy takáto hranica môže byť veľmi problematická.

A čo urieknutie (porobenie)?

Vrátim sa k tomu, že sú prirodzené veci – a môže to byť psychického charakteru, niečo ako „emocionálne prísavky“. S tým priamo nič nenarobíme, len sa môžeme psychicky – prirodzene – na ne pripraviť. Pokiaľ by to malo niečo do činenia s okultizmom – potom je to už ale o niečom inom.

Kde začína a končí moja

vôľa a kde začína a končí Božia vôľa?

Božia vôľa je nad všetkým – aj keď nie takým spôsobom, ako si myslíme. Keby Boh nechcel – tak by sme nemohli urobiť nič zlé ani sa pre nič zlé rozhodnúť. Boh rešpektuje slobodu človeka po hranicu pekla – rešpektuje až tak ďaleko slobodu človeka, že mu dovolí žiť večnosť v pekle – večnom odboji proti Bohu. Prečo to takto Boh dovolil? Lebo láska bez slobody neexistuje...

Vykládanie snov v Starom zákone.

Dôležité je správne vnímať, kedy k nám Boh hovorí. Zoberme si svätého Jozefa, ženícha Panny Márie. Určite mal veľa snov, ale vedel správne rozlíšiť, kedy k nemu hovorí Boh a vtedy podľa toho aj reagoval. Jeho menovec – Jozef Egyptský – dostal zvláštny dar vysvetľovať sny. Ale to bolo pred príchodom Božieho syna na tento svet – Ježiša Krista.

Veštenie, Sybila, Šalamúnove proroctvá.

Veštenie bolo zakázané už v Starom zákone (Lv 19, 26;31...) Bolo to hľadanie odpovedí na budúcnosť bez Boha, kde ľudia ignorovali Boha a chceli sa zbaviť zodpovednosti za svoju budúcnosť. A práve slobodu Boh týmto rozhodnutím chráni. Často sa môžeme stretnúť aj s proroctvami pripisovanými rôznym ľuďom, najčastejšie biblickým osobnostiam. Je veľmi dobre oddeľovať, čo píše Sväté Písmo a čo čítame v rôznych pseudo vedeckých časopisoch.

Patrik Bacigál

foto Andrej Lančarič

Naši noví „ministri“

Keď sa povie minister, tak to je niekto dôležitý. Slovo minister však znamená pomocník. Keby sme sa pozreli takto do politiky...

Ale toto slovo je aj základom slova miništrant. Čiže ten, ktorý pomáha kňazovi pri slávení svätej omše. Dokonca pred liturgickou reformou 2. vatikánskeho koncilu (po Tridentskom koncile) kňaz nemohol bez miništrantov sláviť Eucharistiu.

Viaceri miništranti tento rok končili vysokú školu. Veríme, že s nimi môžeme aj naďalej počítať. Môže nás všetkých tešiť, že sa tento a minulý rok dostali k miništrovaniu aj mladšie ročníky. Kým predtým to skôr boli výsledky práce rodičov, tentokrát popri ich náboženskej výchove a Božej milosti zapracoval aj Dominik Pisarovič. Keď som hovoril chlapcom, či by nechceli ísť miništrovať, tak boli neurčité odpovede bez konkrétnych výsledkov. Po jeho iniciatíve sa naši chlapci, ktorí boli tento rok na 1. svätom prijímaní, ktorí sa rozhodli, že to skúsia. A tak máme pokračovateľov tejto služby. Chcel by som poďakovať rodičom, že to svojim deťom – chlapcom – umožnili a tiež Dominikovi, že sa do tejto úlohy, prípravy nových mladých miništrantov zapojil – a navyše sám (samozrejme s Božou pomocou) pustil.

Patrik Bacigál, foto Ivana Štibraná

Na fotografii sú niektorí z našich nových miništrantov

Medzi ocenenými laikmi aj naša pani kostolníčka

V piatok 22. júna 2012 pred sviatkom Narodenia sv. Jána Krstiteľa, patróna Trnavskej arcidiecézy, na svätej omši v Katedrále sv. Jána Krstiteľa v Trnave, trnavský arcibiskup Mons. Róbert Bezák, CSsR udelil Cenu biskupa Pavla Jantauscha za rok 2012 a odovzdal slávnostné dekréty ako prejav vďaky za obetavosť a vernú službu Cirkvi aktívnym laikom vo farnostiach.

Cenu biskupa Pavla Jantauscha tento rok získali za celoživotný prínos tri trnavské osobnosti: za históriu Hadrián Radváni a Jozef Šimončíč a za pastoračiu detí a mládeže Karol Jakubčík. Slávnostné dekréty ako prejav vďaky za obetavú a vernú službu Cirkvi udelil arcibiskup Dane Kubalovej z Vrbového, Renáte Szaboóvej z Komárna, Michalovi Šintálovi z Veľkých Kostolian, Bohumilovi Strečanskému z Dubovian a **Eleonóre Čurajovej zo Smoleníc**.

Biskup Mons. Pavol Jantausch (1870-1947) stál na čele Trnavskej apoštolskej administratúry, ktorá vznikla v roku 1922. Túto cenu udeľoval od roku 2010 Mons. Róbert Bezák každý rok aktívnym laikom Trnavskej arcidiecézy. Pani Eleonóra Čurajová bola ocenená za šesťdesiat rokov vernej služby vo farnosti.

Našu pani kostolníčku poznáme ako spoľahlivú precíznu ženu, ktorá celé roky ukážkovo udržiava náš kostol, zabezpečuje všetko potrebné pre to, aby mohol kostol slúžiť liturgickému účelu.

Teší nás, že návrh na jej ocenenie bol prijatý a takýmto spôsobom bola ocenená jej dlhoročná nezištná služba Cirkvi. Aj touto cestou jej vyjadrujeme vďaku a uznanie. Vyprosujeme jej Božie požehnanie a pomoc na príhovor Panny Márie, patrónky nášho chrámu.

red, foto Patrik Bacigál

(Na fotografii Mons. Róbert Bezák odovzdáva ocenenie, slávnostný dekrét, našej dlhoročnej pani kostolníčke Eleonóre Čurajovej)

(Záznam z udeľovania cien si možno pozrieť aj v archíve Mestskej Trnavskej Televízie, resp. aj na farskom webe www.smolenice.fara.sk)

T E D E U M

Teba, Bože, chválim – to je dárny hymnus na poďakovanie Bohu. Používame ho aj na záver školského roka. Tento rok vďaka iniciatíve rodičov a za podpory vedenia našej základnej školy sa posledný deň školského roka začal d'akovnou sv. omšou.

Patrik Bacigál, foto Terézia Drdulová

SENECKÍ ORATORIÁNI, 2. časť

V predchádzajúcom čísle sme uverejnili 1. časť rozhovoru s otcom Jurajom Vittekom. Teraz Vám chceme priblížiť jeho pokračovanie. Medzitým sa však udiala jedna zaujímavá vec, a to, že som sa rozhodla (hovori Dária) navštíviť Rím, ale nepredpokladala som, aký to bude mať celý priebeh. Pán Boh to zariadil tak, že na letisku som sa „úplne náhodne“ stretla s otcom Jurajom, ktorý taktiež letel do Ríma, ba dokonca na tú istú dobu ako ja. Našiel si na mňa čas a pospriadal ma po všetkých miestach, ktoré majú niečo dočinenia so sv. Filipom Nerim. Takže niektoré súvislosti, o ktorých sme rozprávali s otcom Jurajom, vidím teraz úplne inak. Zahĺbte sa teda do myšlienok otca Juraja. Prijemné čítanie!

Vráťme sa ešte k oratóriu. V akej fáze sa nachádzate vy v súčasnosti?

Existujú dva spôsoby založenia oratória, buď už existujúce oratórium zakladá ďalšie alebo diecézni kňazi v spolupráci s biskupom sa rozhodnú sami založiť oratórium z ničoho. A my sme vlastne ten druhý prípad – zakladáme oratórium (presnejšie Kongregáciu Oratória) z ničoho. Proces založenia môže trvať veľmi dlho (napr. niektoré Kongregácie zakladali niekoľko desiatok rokov). Proces založenia oratória je veľmi dlhý a náročný. Minimálny čas na formáciu je 3 roky, samozrejme Kongregácia môže byť definitívne kánonicky ustanovená splnením určitých podmienok, a to sú: stabilné miesto, ekonomické zabezpečenie a minimálne 4 členovia, z toho minimálne dvaja kňazi. My nechceme nič uponáhľať, aj keď majú k nám v Ríme dôveru. Viete, oratoriáni majú totiž dve dôležité špecifiká. To je stabilita miesta a svojprávnosť kongregácie. Stabilita miesta znamená, že na mieste, kde sa založí kongregácia, od jej kánonického ustanovenia Svätou stolicou je kongregácia platne ustanovená na sto rokov. Preto si treba niektoré veci dobre rozmyslieť. Miesto oratória sa bez veľmi vážnych príčin nemení. Stabilita miesta je podstatná známka oratória. Druhá je úplná autonómia kongregácie, to znamená, že ani v Ríme, ani na Slovensku nemáme nijakého generálneho či provinciálneho predstaveného, neexistujú provincie, ani generálny dom, ako je tomu v reholiach. Každá kongregácia je autonómna a podriadená priamo Sv. Otcovi. Samozrejme, že sú v Ríme ustanovené aj určité štruktúry, osoby, ako je napr. generálny prokurátor na komunikáciu v mene Svätého

Otca s jednotlivými kongregáciami, vytvárajú sa federácie kongregácií, ktoré majú len charakter priateľskej spolupráce, ale nie nejakého právneho prepojenia. Potom existuje konfederácia oratorií na celom svete, ktorá združuje a vytvára vzťahy medzi oratoriánmi na celom svete. Každé oratórium je špecifické. Samozrejme existujú všeobecné štatúty oratoriánov, kde sa vyjadruje všeobecný duch a ráz samotného oratória, ktorý sa má zachovať. Ale už potom to konkrétne uskutočňovanie je rozmanité. Existujú napríklad apoštolské oratória, oratória, ktoré pôsobia na univerzitách alebo farské oratória. V dnešnej dobe už takmer nevznikajú oratória inak ako vo farnosti, ale to vyplýva pravdepodobne zo súčasného fungovania Cirkvi. Oratórium je vlastne samostatná jednotka, ktorá si vytvára svoje vlastné vnútorné pravidlá, ktoré sú schválené Svätou stolicou. V tomto majú podobnú organizáciu už len benediktíni.

Otec Juraj, pôsobíte tu od 1. júla minulého roku a začínate formáciu. Máte už aj nejaké ohlasy, že by sa chcel niekto k Vám pripojiť alebo niečo podobné?

Táto vec nás samozrejme veľmi zaujíma, ale predovšetkým by som chcel zdôrazniť, že Filip Neri nemal v úmysle založiť kongregáciu oratória, ani sa necítil byť zakladateľom kongregácie oratória, skôr to vyplynulo z vôle pápežov, pretože bolo nevyhnutné dať tomu nejakú štruktúru. Ale to, čo charakterizuje oratórium je spontánnosť, musí to vzniknúť z vnútorného života, spontánne sa pestuje duch spoločenstva a rodinný duch. Oratórium, to sú vlastne veriaci laici, v ktorých službe sú kňazi. Oratórium je laické hnutie, ktoré je v službe prehlbenia duchovného živo-

ta laických veriacich. Kňazi, ktorí vytvárajú kongregáciu, vlastne vytvárajú rodinnú atmosféru a to trvá dlhé roky. My sme takéto niečo už zažili v jednej farnosti, snažili sme sa to žiť aj v iných farnostiach, kde sme pôsobili. Tým, že máme novú farnosť, teraz vlastne začíname odznova a to zžitie sa s farnosťou a dozrievanie potrvá nejaký čas. Vidíme budúcnosť v tom, že si sami vychováme dorast a máme zásadu „skúste a presvedčte sa“. V prvom rade chceme žiť určitým spôsobom života, čo nám je momentálne umožnené, nechceme hneď zakladať kongregáciu, aj keď k jej ustanoveniu smerujeme. Čo chceme, je v prvom rade zvládnuť farnosť, lebo vnútorný život oratória sa odvíja od apoštolských priorít, ktoré máme a musíme momentálne nájsť ten správny spôsob vnútorného života, ktorý bude najlepšie zodpovedať apoštolským úlohám, ktoré nám zveril otec arcibiskup. Hlavný motív je ten, že máme jasnú predstavu, akého ducha chceme pestovať, máme určitý pohľad na kňazstvo, na Cirkev, na pastoraáciu, na duchovný život a cítime potrebu spoločného zdieľania preto, aby sme mohli dobre žiť, ako kňazi.

Kto rozhoduje o prijatí, resp. neprijatí, ako to u Vás funguje?

Momentálne sme ako zakladajúci členovia ja a otec Andrej Šottník. Zodpovednosť za formáciu mám ja ako moderátor komunity. Kongregácia oratória je jedným z najdemokratickejších spoločenstiev a funguje to tak, že musí byť všetko schválené každým členom spoločenstva, ktorý má hlas (na to, kto má aký hlas sú tiež určité pravidlá). My ako zakladajúci členovia rozhodujeme o tom, čo sa tu deje a rozhodujúcu zodpovednosť mám ja. Musíme rozlišovať oratórium a kongregáciu oratória. Oratórium budujeme už teraz a už je veľa laikov, ktorí sú nejakým spôsobom súčasťou oratória, lebo si musíme uvedomiť, že oratórium, ktoré založil sv. Filip Neri je v podstate niečo podobné ako stretko, ktoré sme zažili svojho času v Smoleniciach. Oratórium v prvom rade tvorí skupina zreých mladých laikov. Je to miesto, ktoré poskytujeme, kde sa buduje bezprostredná atmosféra a pestuje sa láska k Božím veciam. Snažíme sa prehĺbovať duchovný život mnohorakými spôsobmi. Klasické prostriedky duchovného života sú najmä čítanie Sv. Písma a Eucharistia. Špecialita orató-

ria je zapalovať sa pre Božie veci, čiže dotýkať sa srdca. Nejde len o formáciu intelektuálnu, ale v prvom rade dotknúť sa srdca, aby sme boli zapálení pre Božie veci, pre Krista a v tomto najviac pomáhajú svätí. Sv. Filip hovorieval, že v centre oratória má byť v kniha a čítať treba najmä knihy, ktoré sa začínajú na S: Sväté Písmo, životopisy svätých atď. Kongregácia

alebo komunita oratória sú kňazi alebo aj laici, ale len muži, ktorí sa zapália pre tieto veci a ktorí sa formujú vďaka spoločenstvám, ktoré sa takto formujú. Členom kongregácie môže byť muž - laik alebo bohoslovec a predovšetkým kňaz. Ale oratórium ako také, to sú vlastne laici. Môže to vyzerať ako komplikované tým, že máme na starosti farnosť, ktorá nám bola zverená bis-

kupom a vo farnosti je veľa spoločenstiev. Už samotná farnosť je spoločenstvo spoločenstiev. Keď nám ju biskup zveril, musíme sa o ňu starať, ale farnosť musí prijímať spiritualitu všetkých, nemôže byť oratoriánska, alebo napr. jezuitská, či saleziánska, i keď sa zverí reholi. Oratórium je určitý štýl života, ktorý nám môže pomáhať aj v pastoraácii vytvárať z Cirkvi rodinu. To môže

len napomáhať, aby sme robili aj z farnosti rodinu a vytvárali jednotu, dôveru. To môže byť len obohatením. Tieto naše oratoriánske aktivity sú ďalšou ponukou vo farnosti, ktorú dávame navyše.

(pokračovanie nabudúce)

Na fotografii o. Juraj a naša redaktorka Mirka

Zhovárali sa Miroslava Gregušová a Dária Jajcayová

N A Š A N O C K O S T O L O V

1. júna 2012 sa už po druhýkrát uskutočnilo aj v našom kostole podujatie Noc kostolov, ktoré sa zároveň uskutočňovalo v Česku, Rakúsku, Nemecku a Holandsku. Ide o vynikajúci nápad, ktorý sa pred siedmimi rokmi zrodil v hlave kostolníka v jednej z videnských farností. Jednoducho nechal otvorené kostolné dvere a s prekvapením pozoroval, že do chrámu vchádzajú mnohí náhodní chodci, ktorých očarila jeho posvätná atmosféra i umelecké diela. Nápad inšpiroval aj veriacich v ďalších krajinách strednej Európy. Podujatie sa toho roku spájalo s mottom: „Všetci sme deti svetla. Nám nevládne noc ani temnota.“ Keďže sa prvý júnový deň tradične spája s Dňom detí časť programu bola venovaná práve deťom a rodičom, aby mohli spoločne v našom Božom chráme stráviť pár príjemných chvíľ.

Organizátori podujatia pripravili veľmi zaujímavý a pestrý program ktorý začal rozozvučaním zvonov pred osemnástou hodinou a následne pokračoval svätou omšou. Po omši nasledovalo pestré a milé vystúpenie detí z materskej školy Lienka v Smoleniciach. Krásne básničky a piesne malých umelcov v krojoch vniesli do chrámu radosť a dobrú pohodu. Do programu sa zapojili aj starší žiaci základnej školy. Siedmici zahrali rozprávku Snehulienka od Ľubomíra Feldeka. Na ich prípravu dohliadala pani učiteľka Ivana Štibra-

ná. História kostola spojenou s prehliadkou previedla Ivanka Janáčková. Do ticha chrámu zazneli príjemné tóny organového koncertu Mgr. Mareka Cepku. Zazneli skladby Preambulum,

Tri variácie na Gregoriánsky hymnus spojené so spevom, Fantázia na tému Ludwiga van Beethovena a Finále. Zahrali aj naši domáci organisti Katka Trnková a Jozef Murár. Ďalšia časť programu bola venovaná rozprávaniu s našim pánom dekanom Patrikom Bacigálom na tému veštenie, horoskopy, ezoterika. V umeleckom prednese o anjeloch sa predstavili pani Anzelma Holásková a Anka Gregušová. Na záver sa kostol ponoril do ticha a v krásnej atmosfére blikajúcich sviečok zazneli piesne na oslavu Boha a jeho nebeskej Matky. Túto časť programu pripravili členovia nášho chrámového spevokolu. Sprievodnými akciami podujatia bol výstup na vežu, tvorivé dielne pre deti, ochutnávka omšových vín. Počas celého

podujatia bolo pripravené občerstvenie pri vchode do kostola, ktoré pripravili naše šikovné gazdinky.

Podujatie malo umožniť všetkým návštevníkom bez ohľadu na vierovyznanie prežiť rozmanitosť, ktorú kresťanstvo ponúka. Vďaka patrí všetkým, ktorí akýmkoľvek spôsobom pomohli pri organizovaní a zdarnom priebehu tejto akcie. Je to množstvo známych aj neznámych obetavých ľudí. Veľkú zásluhu na organizovaní tejto akcie má najmä pani Jarka Selecká a Ing. Eva Hajičková, ktoré sa neraz pri svojej práci stretli s nepochopením a nechotou. Verím, že sa nám spoločne podarilo naplniť motto tohto podujatia a prežili sme spoločne príjemné a duchovne obohacujúce stretnutie.

Daša Lančaričová, foto: Ivana Štibraná, Andrej Lančarič

Prehliadka interiéru kostola odborne vedená historickou umením Mgr. Ivanou Janáčkovou mala veľký úspech

Milovníkov hudby potešil organový koncert Mgr. Kataríny Trnkovej

Môj kostolík

*Ticho ma ohlušuje svojou pokorou,
mysličky blúdia a srdce sa raduje v potoku horúcich slz.
Kolená stápnuté a ruky vystreté k blížiacemu svetlu na oltári.
Pery chcú šepkať, ďakovať, prosiť.
Srdce však onemie a prehliá horjú slinu bolesti a víťazstva.
Som tu kostolík môj,
úbohý hriešnik s vreckami plnými hriechov a nepokoja.*

*Pane, hlboko sa skláňam pred Tvojou nekonečnou láskou a velebou.
Moje nepokojné vnútro nachádza silu, pokoj a odpočinok
v útrobach tvojich chladných múrov.
Zakrvavený maják visiaci na stene,
výkričník týčiaci sa vo výšinách Božej lásky,
ohromná sila, studňa nádeje v oáze nesmierneho pokoja.*

*Ako dobre Pane, že môžem byť tak blízko pri Tebe,
zvierat zrnká v dlani a šepkať vďaka za chvíle nádherné.*

SMOLENICKÉ ZVONY A ICH PRÍBEH

Panskí kočiši priviezli z Trnavy ploché vozy a nechali ich pod gaštanom na hlavnej ulici. Ženy ozdobili kvetmi vozy i to, čo kočiši priviezli, a pripravili na veľkú slávnosť, ktorá sa chystala o niekoľko dní. A v nedelu na hody smolenickí roľníci takto vyparádené vozy slávnostne priviezli volskými záprahmi ku kostolu. Bola nedeľa 7. septembra 1930 a to, čo dalo do pozornosti celé Smolenice, boli tri úplne nové zvony, ktoré v ten deň slávnostne posvätili. Inštalovanie zvonov do veže trvalo až do večera. Muži ich vyťahovali hore pomocou ručného navijaka, ktorý bol zaťažený dvoma fúrami veľkých kameňov a bol umiestnený až pri výtoku Fafarinky zo záhrady (je to malý vodný prameň vytekajúci iba v jarných mesiacoch, naľavo od kostola).

Prešlo 82 rokov a túto slávu si pamätá už len veľmi málo ľudí. My, čo sme to nezažili, si ani nevieme predstaviť, akú obrovskú radosť museli obyvatelia Smoleníc prežívať, keď počuli zvonit' opäť svoje vlastné zvony.

Plač zvona

Všetko to začalo v roku 1917, počas prvej svetovej vojny, v čase núdze a nedostatku. Od domu k domu chodili žandári a úradne zaberali pre potreby armády dobytok, obilie, či seno. Okrem potravín prišli na rad aj medené predmety (kotle či kľučky dverí) a dokonca i kostolné zvony, z ktorých sa po roztavení vyrábali zbrane na front. Vo vežiach ponechali vždy len najmenší zvon. O zvony vtedy prišli aj Smolenice. Podľa archívnych prameňov boli vtedy vo veži tri zvony, inde sa spomínajú len dva: veľký, ktorý sa volal Medzijín/Medzian a malý pochádzajúci vraj pôvodne z kaplnky starého Smolenického hradu. Dať zo smolenickej veže dole zvon však nebolo až také jednoduché. Veľký zvon bol totiž širší ako okno na veži, cez ktoré ho chceli zhodiť a už to vyzeralo tak, že žandári odídu naprázdno. Nakoniec však kováč z pálfiovského veľkostatku obrovským kladivom z neho kus odrazil a potom to už išlo hladko. Vraj mal krásny hlas a pri dopade na zem ako by zaplakal. Traduje sa, že ho Smoleničania počas tureckých vpádov ukrývali na Molpíri, na mieste, kam dopadal tieň kríža z veže. Vo veži tak ostal len malý zvon a pridali k nemu ešte zo zvonice pri dnešnom obecnom úrade umieráčik. Takto vo dvojici zvonili trinásť rokov.

Dostali mená

V roku 1930 vznikol zvláštny výbor, na čele ktorého bol vtedajší farár Ján Novák a členmi boli zástupcovia školskej stolice a obecného zastupiteľstva a spoločne začali riešiť otázku nových zvonov. Po dohode rozhodli, že Smolenice budú mať tri nové zvony: jeden zaplatí obec, druhý farnosť a tretí rodina Pálfiovcov. Podľa zvyku bol pre každý zo zvonov vybraný svätý patrón, ktorému bol zvon pri požehnaní zasvätený. Obecný zvon dostal meno Božské Srdce Ježišovo, pálfiovský bol pomenovaný ako Svätý Jozef a farský zasa Svätí Cyril a Metod. Zvony pred zavesením na vežu požehnal pravdepodobne generálny vikár Karol Nečesálek, ktorý v deň istý deň v Smoleniciach posviacal aj novú budovu Rímsko-katolíckej ľudovej školy.

Bratia z Trnavy

Zvony uliali v neďalekej Trnave vo firme Bratia Fischer, v rodinnom podniku s dlhoročnou zvonolejarskou tradíciou. Pred dovezením našich zvonov z Trnavy prišli pracovníci z firmy Fischer do Smoleníc a z veže vzali malý zvon (ten, ktorý pochádzal z kaplnky hradu) do svojej dielne, aby podľa neho zladili novouliate zvony. Naspäť ho priviezli spolu s novými.

Dielňu mali na vtedajšom majeri č. 92 na dolnom predmestí Trnavy (na dnešnej Dohnányho ulici oproti pavilónu chirurgických disciplín Fakultnej nemocnice; dnes je to nenápadná stavba a zašlú slávu pripomína iba starý komín z bývalej pece, nateraz v nej sídli pizzeriá). Budova bola vyhlásená za technickú pamiatku. Firma patrila trom bratom Fischerovcom: Teodorovi Edmundovi, Fridrichovi Wilhelmovi ml. a Adolfovi Alexandrovi. Smolenické zvony boli uliate v čase najväčšieho rozkvetu firmy v dobe po prvej svetovej vojne.

Vtedy firma dodávala nové zvony objednávateľom skoro z celého Slovenska. V 20-tych a 30-tych rokoch totiž liali zvony predovšetkým tým kostolom, ktoré o ne prišli pri rekviráciách. V čase liatia smolenických zvonov vlastnil firmu už iba najmladší Adolf Alexander, ktorý sa dožil aj jej znarodenia po druhej svetovej vojne a následne aj jej splnutia so Stavokombinátom Trnava. Fischerovské zvony visia vo vežiach v bližšom i ďalekom okolí, napr. aj v Trstíne či Dolných Orešanoch.

Obecný zvon

Obecný zvon váži 1370 kg a je najväčší zo zvonov vo veži kostola. Na jeho uliatie sa zbierala celá dedina, pokladníkom bol Cyril Indrichovič. Suma 80 000 Kč však bola veľmi vysoká a nebolo jednoduché potrebný obnos získať. V období hospodárskej krízy nemali ľudia peňazí nazvyš, na zvon prispievali rôzne - od 10 do 500 Kč (pre porovnanie: krava vtedy stála 700 Kč a vykrmený 150-kilogramový brav 500 Kč). Aj po zbierke v obci však stále chýbalo približne 30 000 Kč. Výbor teda vypísal súťaž, že každý, kto prispeje na uliatie obecného zvona sumou 1 000 Kč, bude na tomto zvone označený. Súťaž zabrala. Obci sa podarilo získať zvyšné peniaze a mená 27 Smoleničanov sú skutočne na zvone zvečnené. Ľudia, ktorí prispeli na obecný zvon, takzvaní tisíckari, boli väčšinou majetnejší sedliaci. Medzi nimi je aj vtedajší starosta Karol Boháček, smolenický lekár Viktor Hübner, či emigrantka Anna Brázdovičová, ktorá odišla v roku 1922 do New Yorku a peniaze na zvon iba poslala. Nájde tu veľa našich príbuzných a známych, ktorí už nie sú medzi nami, ale vďaka tomu, že prispeli na výrobu zvona, pamiatka na nich zostáva stále živá. Na obecnom zvone je tento text :

SHOTOVIŤ MA DALI AKO ZAKLADATELIA
ZA ÚČINKOVANIA DP. FARÁRA JÁNA NOVÁKA RIM. KAT.
VERIACI NASLEDUJÚCI:

ŠTEFAN VALENČÍK, JOZEF BARTEK, CYRILL
INDRICHovič, IMRICH HUBINSKÝ,
KAROL BOHÁČEK STAROSTA, ŠTEFAN BLÁŽO, PAVOL
ZÚBEK,
VENDELÍN ORAVEC, MICHAL BOHÁČEK, JÁN BLAHÚT,

MICHAL KOCIAN,
JOZEF ŠTAIGER, JOZEF KOCIAN, MÁRIA HUBINSKÝ,
ŠTEFAN SLOBODA,
JÁN HIRNER, DR. VIKTOR HÜBNER, JOZEF HEČKO, JÁN
BUBLÁVEK,
MICHAL FEREC, IMRICH JAVOREK, JOZEF ŠTUDENC,
JÁN BOHÁČEK
ALOIZ BUBLÁVEK, MARIA ŠULCOVÁ, MICHAL DANIŠ,
ANNA BRÁZDOVIČOVÁ, AMERIKA, 1930.

LIALI BRATIA FISCHER V TRNAVE.

Na druhej strane:
(reliéf s vyobrazením Božského Srdca Ježišovho)

BOŽSKÉ SRDCE JEŽIŠOVO!
PROSÍME O MILOSRDENSTVO A SĽUTOVANIE!
KEĎ VÁS VOLÁM PRÍDTE, KEĎ VÁS BUDÍM VSTAŇTE,
KEĎ SA LÚČIM PLAČTE.

Grófsky zvon

Výrobu stredného zvona s hmotnosťou 775 kg sponzoroval gróf Jozef Pálfi. Za patróna zvona si gróf Pálfi vybral svätého Jozefa, svojho krstného patróna. Zaujímavé je, že v tom období na tom už neboli Pálfiovci finančne až tak dobre, ako v minulosti. Ich firma Chemická továreň Jozefa Pálffyho sa počas veľkej hospodárskej krízy dostávala do stále väčších finančných problémov. Nedoplatky na daniach sa zväčšovali a narastali i iné dlžoby. Finančné problémy nadobudli také rozmery, že Jozefovi Pálfimu hrozila dokonca exekúcia majetku. Grófsky zvon spoznáme už na prvý pohľad: nachádza sa na ňom pálfiovský erb s jeleňom s grófskou korunkou. Na zvone je text v latinčine:

(reliéf s vyobrazením svätého Jozefa)

SANCTO JOSEPHO CHRISTI NUTRITIO
JOSEPHUS E COMITIBUS PÁLFFY
PATRONUS HUIUS ECCLESIAE DONAVIT.

FUSA PER FRATRES FISCHER TYRNAVIAE. A. 1930

(v preklade: Svätému Jozefovi, Kristovmu pestúnovi, venoval gróf Jozef Pálfi, patrón tohto kostola. Liali Bratia Fischer v Trnave v roku 1930.)

Farský zvon

Najmenší z trojice fischerovských zvon má hmotnosť 385 kg. Je zasvätený svätému Cyrilovi a Metodovi, ktorých úcta bola v období prvej Československej republiky veľmi rozšírená.

Tretí zvon zaplatil vtedajší farár Ján Novák, ako je to zaznamenané aj na zvone:

„NECH SA PRI TVOJOM HLAHOLE
NESIE NAŠA PROSBA
K NÍM ŤA NA HORE!“

(reliéf s vyobrazením svätých Cyrila a Metoda)

Z ÚCTY A VĎAKY K NAŠÍM SLOVANSKÝM APOŠTOLOM
VENUJE JÁN NOVÁK MIESTNY FARÁR V R. 1930

LIALI BRATIA FISCHER V TRNAVE

Koľko zvonov je vlastne vo veži?

Po umiestnení troch nových zvonov do veže sa počet zvonov ustálil na čísle štyri. Ako sme spomínali vyššie, od roku 1917 do roku 1930 znelo z veže zvonenie dvoch zvonov: malého zvona, ktorý tam žandári nechali po rekvirácii, a umieračika, ktorý zavesili do veže „ako posilu“ k malému zvonu. Po uliatí nových ho tam už ďalej nebolo treba, preto ho pred umiestnením nových zvonov do veže vrátili na pôvodné miesto do zvonice pod gaštan.

Zvony sú posledných 82 rokov stále na tom istom mieste a odvtedy sa každý deň z veže ozýva ich hlas, aby nás zvolal na svätú omšu či na pobožnosť. Zvonia aj vtedy, keď zomrie človek a vyprevádzajú ho na jeho poslednej ceste.

Pre našu farnosť znamenajú veľa. To, že ich máme, si nevedomujeme. Ich prítomnosť si všimneme zvyčajne až vtedy, keď ich zrazu počas Veľkonočného trojdnia nepočuť.

(pokračovanie nabadúce)

Ivana Janáčková

Stretko po dvadsiatich rokoch

Je to ako včera, keď sme sa ešte ako mládež stretávali v budove starej fary, okolo ping-pongového stola sme natlačili stoličky jednu vedľa druhej a mali sme „stretko“, na ktorom nechýbal pán dekan vdp. Miloslav Mrva. Obvykle sme začínali okienkom „Čo týždeň dal“, pokračovali hlavnou témou z vierouky, či z morálky a nechýbala spoločná modlitba.

Keď sme zistili, že je to už 20 rokov, Dária sa podujala na úlohu zorganizovať stretnutie. Bolo nás neúrekom, najmä vďaka potomkom niektorých z nás.

Nevyhli sme sa ani ľahkej dávke sentimentu, aké to bolo kedysi úžasné...

Bolo to úžasné nielen preto, že sme sa dobre cítili, mali kamarátov, spoločenstvo a akcie...

Mnohých z nás toto spoločenstvo ovplyvnilo pri voľbe životných partnerov, svojho povolania alebo profesie. Z tohto pohľadu bolo ukážkou kvalitnej osobnostnej a duchovnej formácie mladého človeka, akú by som dopriala každému.

Takto vnímala naše stretko po rokoch jedna z mladších účastníkov, ktorí prišli so svojimi rodičmi:

„V sobotu 23. júna 2012 bolo vo farskom stredisku stretnutie „Mládeže spod čerešne“ po 20 rokoch. Boli to ľudia ktorí sa v tom čase stretávali na strečkách na starej fare, praco-

vali s mládežou a deťmi. Na toto stretnutie boli pozvaní aj so svojimi rodinami. Prišli priatelia z Dolných Orešian, Bratislavy. Taktiež bol pozvaný pán farár zo Senca náš rodák vdp. Juraj Vittek. V tento deň nám počasie poriadne doprialo, takže neboli žiadne problémy s tým, že by začalo pršať. Toto stretnutie sa začalo tým, že najskôr prišlo pár ľudí ktorý nachystali všetko pre opekačku. Keď bolo všetko nachystané, pomaly začali prichádzať rodiny. Deti sa hrali a dospeli sa rozprávali. Detí bolo 25. Všetci sa pekne hrali a nemali problém sa zoznámiť a taktiež nemali medzi sebou žiadne konflikty. Keď deti išli spať, začalo sa spomínať na staré dobré časy. Prezerali sa fotky, keď boli v Ríme, Czenstochovej. Rozprávali sa, ako to vtedy všetko bolo. Zasmiali sa na veciach, ktoré urobili. Táto streťávka sa s končila neskoro v noci. Bola super zábava.“

(Kristína Murárová)

Ďakujeme všetkým zúčastneným ako aj všetkým, čo tvorili a tvoria toto spoločenstvo.

organizátori

(foto:

Pút do Čenstochovej)

Srdečne zdravím z Tanzánie!

Od každodennej práce s malými školármi nás vytrhli dvojtýždňové prázdniny. Čas treba využiť na regeneráciu a hlavne cestovanie! Tuho rozmýšľame, kam pôjdeme tentoraz. Keňu, Ugandu, Rwandu a Burundi máme za sebou a tak voľba padá na maličký štát Malawi. Ak uvažujete o dovolenke a hľadáte inšpiráciu, či si so mnou len radi v duchu pocestujete, ponúkam vám malý výlet do jednej z afrických krajín...

Sedím si pri čarovnom jazere Malawi a je mi dobre. Slnko svieti, voda šumí skoro ako pri mori, všadeprítomne deti výskajú a dožadujú sa bielych koží. Zuzi im dala cukríky, tak teraz krúžia okolo ako neodbitné muchy vetriace čerstvé hovädzie.

Moje myšlienky sa odvíjajú ako kľbko, vánok sa pohráva s mojimi neposlušnými vlasmi a mne sa v unavenom tele rozlieva nová sila. Ženy perú na brehu jazera, zatiaľ čo si vychutnávam kontinentálne raňajky.

Malawi – prťavá 14 miliónová krajina dlhá ako polievkový slíz prilpený na jazero Malawi, od ktorého hrdo nosí svoje meno tento štát južne od Tanzánie. Výnimočne milí ľudia roztrúsení nerovnomerne do prozaicky troch provincií – sever, stred a juh:-)

Hlavné mesto Lilongwe vraj hodnotené ako najhoršie strategicky usporiadané mesto na svete treba už len kvôli svetovej kritike vidieť! My sme doň nakukli len kvôli vízám a utekali kade ľahšie... ale vrelo odporúčam Karongu – zasnené zabudnuté mesto na severe, možno budete mať šťastie a stopnete Portugalca Ricarda a zoberie vás spať do uránového kempu a strávite nečakane noc v kontajneri:-)

Ak vás prepadne hlad, isto zájdite k miestnej vychytenej mame, ktorá už od 75 opeká mäso na rošte noc čo noc, muži v jej prítomnosti debatujú o dušu jeden cez druhého a vychutnávajú pocit dočasnej slobody, kým sa vrátia domov k rodinám.

Od Salimy až po Nkhata Bay ukludňuje jazero, pláže, rybárske člny či poskakujúce deti, ktoré sem tam pokrývajú jedinou anglicky naučenú vetu: Give me money:-) (Daj mi peniaze) Ak vás predsa len prepadne túžba po nočnom živote, z Nkhata Bay je to len 30 km do Mzuzu, kde treba určite zažiť miestnu zábavu! Inú nošu nočnej nádielky pre náročných ponúka kozmopolitné Blantyre na juhu.

Kusnúť si do ryby pri kalendárnom jazere (jazero Malawi ma 365 míľ), nasávať vôňu zaliatej kávy, klábosiť si s Rasta manom, či pokochať sa pohľadom na krásnej krajine, z ktorej Madona adoptovala vraj už druhé dieťa – tak to je teplé srdce Afriky, to je Malawi! A nezabudnúť si štrngnúť s miestnym obľúbeným a chýrnym ginom! Želám krásne leto do Smoleníc!

Emília Bihariová

Manželia, deti... viete, že...

• Slovenskí saleziáni pripravili film a knihu o sv. Cyrilovi a Metodovi. Pri príležitosti 1150. výročia príchodu sv. Cyrila a Metoda na Veľkú Moravu pripravili tri výnimočné formy spracovania života týchto vierozvestcov. Animovaný film „Svätí Cyril a Metod“, 40-stranový komiks s rovnakým názvom a unikátnu slovensko-českú knihu s názvom „Prečo práve Cyril a Metod?“ Animovaný film je zdarma dostupným na stránke www.donbosco.sk/video

• „Mamy v jednom kole“ je zaujímavá knižka. Autorka Holly Pierlot, v skutočnom príbehu, opisuje duchovnú cestu matky ako hľadanie rovnováhy medzi Bohom, samou sebou, partnerom, deťmi a materiálmi potrebami. Ukazuje, ako možno tieto priority usporiadať, aj ako nás môžu viesť bližšie k Bohu. Autorka získala pokoj vo svojej duši a poriadok doma. Toto je kniha, ktorá môže zmeniť životy žien aj na Slovensku. Každý sa môže z tejto knihy niečo naučiť: lepšie sa modliť, lepšie organizovať život domácnosti, lepšie komunikovať s partnerom, mať viac potešenia v úlohe matky... Táto kniha je veľmi vhodná na spoločné čítanie aj v prítomnosti mužov. Knihu si môžete prečítať aj na www.miriam.sk. Prijemné a pokojné leto, strávené možno aj pri týchto knihách!

Pripravila Miroslava Gregušová

Prší? Tancujte!

Bolo pol deviatej, pracovné dopoludnie už v plnom prúde, keď prišiel do ordinácie postarší pán, osemdesiatnik, na odstránenie stehov z prsta.

Povedal, že sa ponáhľa, že má už na deviatu niečo dohodnuté.

Videl som, aký je nervózny a povedal mu, aby si sadol; vedel som, že sa na neho sotva kto pozrie skôr než za hodinu.

Díval sa však stále na hodinky, a ja som zrovna nemal pacienta, tak som sa rozhodol na jeho ranu pozrieť. Zistil som, že je dobre zhojená, tak som sa dohodol s jedným lekárom a obstaral všetko potrebné na odstránenie stehov a previazanie rany.

Zatiaľ čo som bol zamestnaný vyberaním stehov, spýtal som sa ho, či sa ponáhľa kvôli ďalšej návšteve u iného lekára. Odvetil, že nie, že potrebuje ísť do sanatória, aby sa naraňajkovali so svojou ženou. Tak som sa spýtal na jej zdravie. Povedal, že tam už nejakú dobu je a že má Alzheimeru. A ako sme sa tak rozprávali, opýtal som sa, či by ju vyviedlo z rovnováhy, keby prišiel trochu neskôr. Odpovedal, že jeho žena už dlho nevie, kto je a jeho že už päť rokov nepoznáva. To ma prekvapilo a pýtam sa: „A vy tam predsa dochádzate každé ráno, aj keď ona nevie, kto ste?“ Usmial sa, poklepal ma po ruke a povedal: Ona ma nepozná, ale ja stále viem, kto je ona!

Musel som zadržať slzy, keď odchádzal. Na ruke som mal husiu kožu a pomyslel som si: Tak takú lásku by som chcel v živote mať.

Ozajstná láska nie je telesná ani romantická.

Skutočná láska spočíva v prijímaní všetkého čo je, bolo, bude a nebude.

Najšťastnejší ľudia nemusia zrovna mať to najlepšie zo všetkého, oni si urobia to najlepšie z toho, čo majú.

V živote nejde o to, ako prežiť búrku, ale ako tancovať v daždi.

zdroj internet

ŠTATISTIKA

Krsty:

Jakub Vajsábel, narodený 20.01.2012, pokrstený 25.03.2012

Dávid Žalud, narodený 01.03.2012, pokrstený 20.05.2012

Viktória Viskupová, narodená 26.03.2006, pokrstená 24.06.2012

Nikola Lehotová, narodená 05.06.2012, pokrstená 01.07.2012

David Benedikt Križan, narodený 11.05.2012, pokrstený 07.07.2012

Sobáše:

Radovan Botta a Michaela Šimeková, 02.06.2012 v Smoleniciach

Ivan Labuda a Barbora Ďurišová, 02.06.2012 v Smoleniciach

Pohreby:

Imrich Mráz, narodený 25.02.1932, zomrel 26.05.2012,

počovaný v Smoleniciach

Michal Kovačovič, narodený 28.08.1938, zomrel 30.06.2012,

počovaný v Smoleniciach

Aby neboli prázdniny prázdné dni

1. Keď cestuješ, rozlúč sa s rodičmi a známymi, ale nie s Nebeským Otcom.

2. Nezabudni si nabaliť dôležité veci, doklady, obväz, ale aj duchovnú knihu, Sväté Písmo.

3. Vezmi si také topánky, ktoré by ťa v nedeľu priviedli do kostola.

4. Chodiac po horách i dolinách, mestách i dedinkách, nestráť cestu k Bohu.

5. Na turistike pomôže pri zablúdení kompas. Pri „poblúdení“ určite pomôže modlitba.

6. Dbaj o žalúdok, ale súčasne aj o dušu, aby neboli hladné.

7. Okuliare proti slnku nos tak, aby ti neclonili v pohľade na Boha.

8. V batožine nemaj smeti, ale ani v duši.

9. Rozdávaj okolo seba úsmev a radosť namiesto hrešenia a hundrania.

10. Z prázdnin sa vráť oddýchnutý, zdravý a lepši.

Farské noviny Smolenický posol. Vydáva Farský úrad v Smoleniciach. Redakčná rada: Patrik Bacigál, Miroslava Gregušová, Marianna Hudcovičová, Darina Jajcayová, Ivana Janáčková, Ján Jakubec, Ivana Štibraná. Zahraničný spravodajca v Shelui Emília Bihariová. **Radi uvítame vaše príspevky na rôzne témy týkajúce sa našej farnosti, náboženského, ale aj spoločenského života. Prijímame ich v elektronickej podobe na e-mailovej adrese ivanastibrana@gmail.com.**